

Jé-zus, én bi-zo-dalmam, És megvál-tóm é - letem - ben,
 1. Benned van nyugo-dalmam, Nem kell semmitől retteg - nem,

Ha - lál nagy éj-sza - ká - ja, Nem ret - tent már ful-lánk - ja.

P.Á.után

2. Jézus, én Megváltóm, él, / Én is látom az életet; / Leszek Üdvözítőmnél, / Immár semmi sem rettenhet: / Ő a fő és nem hagyja, / Hogy elveszék egy tagja.

3. Reménység kötelével / Véle már összeköttem, / Erős hitem kezével / Már öbelé helyeztettem; / El nem szakaszt tőle már / Sem élet, sem a halál.

4. Földi porból vett porom / Végre ismét porba tér meg, / De föltámaszt egykoron / Megváltóm, hogy véle éljek. / Dicsőségben, szentségben: / Nála leszek mennyekben.

5. Ismét éltet olt belém, / És meglátom színről színre, / Szemtől szembe nézem én: / Ki hordozott hitből hitbe. / Megdicsőült testemben / Élek majd a mennyekben.

6. Ami fáj itt és sóhajt, / Az ott léssen dicsőséges; / Földből szépen ott kihajt, / Mi itt inségekkel teljes. / Erőtelenységemet, / Ott leteszem bűnömet.

7. Bátorságban legyetek: / Jézus hordoz, mint övét, / Hát ne keseregjete: / Krisztus újonnan megépít. / Angyalának szavára / Felkeltek nemsokára.

8. Vessétek meg mind bátran / A halált, a sírnak mélyét, / Hisz az Úrral mindnyájan / Ünneplitek legyőzését! / A sok gondot, bánatot / Eltiporja lábatok!

9. Emeld fel hát lelkedet, / Hagyj el minden földi vágyat; / Bízd rá arra szívedet, / Kiből üdvösséged árad. / Jézusnál tartsd kincsedet, / Légyen Jézusé szíved!